

İyi ki Anası Sen Dağalsın

– İpciERDOĞAN · 24 Temmuz 2020

İYİ Kİ ANASI SEN DAĞALSIN !

Bir elin beş parmağının boylarının bir birinin ölçüsünde olmadığı gibi insanların da kendine has çeşit çeşit huyları vardır. Kimisi az konuşur çok dinler, kimisi çok konuşur az dinler susmayı bilmez.

Kimi kişiler toplumda konuşurken ister istemez yalana gerek duyar, karşındakileri buna inandırmak için akla hayale gelmedik küfürlere ihtiyaç duyarlar.

Bazıları da doğru konuştuğu halde farkında olarak ya da olmayarak belki de ağız alışkanlığından olsa gerek küfürsüz konuşamaz.

İster yalan at, istersen doğruyu konuş, karşındaki dinleyeni sen kendine inandırmak zorunda değilsin. Dinleyen ister inansın, isterse inanmasın ola ki inandığını kabul edelim, inandırmak için “küfürü yalana kelepçe” edip konuşmanın ahengini niye bozalım ki.

Kıvırcık Ali fakir mi fakir bir ailenin dört oğlunun en küçüğü idi. Askerden geldikten sonra babası onu evermişti. Diğer oğulları başka şehirlerde iş bulup köyden göçmesiyle “ilerde bize kim bakacak” diye Ali'nin evini ayırmamıştı.

Kıvırcık Ali'nin hanım tarafından bir akrabasının araya girmesiyle zamanla Ali'ye şehirde bir iş bulunmuştu. Kendisi gibi köyde oturup şehirde çalışan üç dört arkadaşıyla beraber bir araba kiralamışlar onunla sabah şehre işe gidiyorlar, akşam da köye dönüyorlardı.

Bazen şehirden köye dönerken mola verdikleri bir çeşme başında “gelin efkar dağıtalım” diye kurdukları “çilingir sofrasında” içki içtikleri oluyordu. Muhabbet esnasında Kıvırcık Ali konuşurken arkadaşlarını kendisine inandırmak için genelde hep anasını kastederek küfürlü konuşuyordu.

Aslında yalanı dolanı olmayan, buna gerek de görmeyen iyi niyetli, arkadaş çevresince sevilen bir kişi olmasına rağmen bu küfürlü konuşmayı farkında olmadan kendisine huy etmişti.

Aradan birkaç yıl geçtikten sonra biraz ağabeylerinin katkısı biraz da kendi birikimiyle bir otomobil almış, bununla hem işe gidiyor, hem de belirli bir ücret karşılığı şehirde çalışan arkadaşlarını taşıyordu. Az buçuk durumunu da parasal yönden biraz düzeltmişti. Artık arada sırada içtiği içkinin müptelası olmuş, neredeyse onu günlük alır duruma gelmişti.

Kıvırcık Ali'nin akşamları iş dönüşü evine sarhoş gelmesi, onca ikazlara rağmen bu huyundan vazgeçmemesi hanımıyla arasına bir kara kedi gibi girmiş, evdeki huzursuzluk komşularına kadar sirayet etmişti.

Bazen parası olmadığı zamanlarda canı içki istediği zaman önceden bildiği çeşme başları veya piknik alanlarını arabasıyla tek-tek gezerek bir tanıdık arıyor, eğer böyle birine rastlarsa “falani arıyordum, acaba buralarda gördünüz mü” diye bahanelere sığınıyor onlardan da “buyurmaz mısın gel otur sende birkaç duble at” teklifleri bekliyordu.

Arkadaş canlısı iyi huylu biriydi, elindekini kuruşuna kadar onlara harcar, yedirir, içirir bundan da bir karşılık beklemezdi. Fakat ağzının küfürbaz oluşu zamanla çevresinin boşalmasına neden olmuştu.

Laf gezer Şakir gençliğinde iyi tırpan sallayan, eli iyi kazma, kürek tutan biriydi. Bazen çalışmak için geldiği şehirdeki amele pazarında onu tanıyanlar hemen çalıştırmak için kolundan tuttıkları gibi götürürlerken diğer ameleler ona kıskançlıkla izlerlerdi.

Her yiğidin yoğurt yerken bir kusuru olur. Şakir'in de tek kusuru çenesiydi. Çalışırken gözünü budaktan esirgemez çenesi de o biçim çalışır, kulağını ona veren diğer ameleler de işine haliyle sıkı sarılmadıklarından dolayı işverenden azar işitirlerdi.

Askerliğinin sonlarına doğru çıkan Kore savaşlarına NATO'ya bağlı olan Türkiye'nin katılımıyla o da dahil olmuş, askerden geldikten sonra Almanya'ya işçi gidinceye kadar da gittiği her yerde kahramanlıklarını (!) bire bin katarak anlatmış, yalanlarıyla gününü gün etmişti.

Zamanla yaşlanmış artık ister istemez kabuğuna çekilmek zorunda kalmıştı. Oğlunun birisi Almanya da işçi olarak çalışırken diğer oğlu da şehirde işe girmişti. Laf gezer Şakir arada sırada hanımıyla şehre gelir bir hafta veya on gün kadar oğlunun evinde misafir kalırdı. Onun her hangi maddi bir sıkıntısı yoktu. Tek eksiği şehirde 'laf torbasını' doldurup köye gittiğinde bunları köylüye ballandıra ballandıra anlatmaktı. Bunun için laf toplama yerleri olan parklar, adliye önleri, hastane bahçeleri, cami çevreleri gibi en ideal muhitleri seçerdi.

Köyde ne olup bittiyse testisinden bunları dinleyenlere anlatırken boşalan yerlere de şehirdeki duyduklarını doldururdu. Köye döndüğünde de duyduklarını caminin gölgesinde sırtını duvara yaslamış ezan bekleyen cemaate veya duvar diplerinde ağaç gölgelerinde oturan eli boşlara bire bin katarak arada da konu üzerinde bilgiçlik taslayarak ağzı ayrıla ayrıla anlatırdı.

Daha bununla da yetinmez hanımını yanına alarak akşamları ev misafirliklerine gider, dinledikleri radyodan ajans bittikten sonra "ee annat bağalım Şakir ağa, şaarde ne var, ne yok, haberler sende" diyen ev sahibinin lafı açışıyla anlattıkça anlatır, anlattıkça da bundan büyük zevk alırdı.

Böyle misafirlik dönüşlerinden birisinde kulağına gecenin karanlığını yaran bağırtılı, arada küfürlü sesler geliyordu. Gecenin bir hayli ilerlemiş olmasından dolayı biraz irkilir gibi olsa da yaklaştıkça sesleri tanımakta güçlük çekmemiş bu yüzden biraz toparlanır gibi olmuştu.

Kıvırcık Ali kafayı yine bulmuş, arkadaşlarına bir şeyler anlatıyor, anlattıkça da "anamı şu etsin, bu etsin, falan etsin, filan etsin, kainat etsin" diyerek küfürleri ard arda sıralıyordu. Diğer arkadaşları da "etme, yapma, küfre ne gerek var, biz sana inandık" diye arada onu ikaz ediyorlardı.

Laf gezer Şakir duyulan küfürlerden dolayı hanımından onlar adına biraz utanmış, bunları ona duyurmamak için başka yol arayışına girmişti. Sonradan geçecek başka yol olmadığını akıl edince ister-istemez yoluna devam zorunda kalırken bir yandan da kendi kendine karanlıkta bıyık altından gülmeyi ihmal etmiyordu.

Eve varınca hanımı öfkeden kocasına çıkışarak "herif, herif; gecenin bu saatine gadar misafirlik olur mu, heç mi yüzün kızarmadı bana dünkü sıçırmanın onca küfürünü diinetmiye. Ula terbiyesiz eşşek; insan el alemin içinde anasına böyle küfür eder mi" diye hayıflanırken "sabah olsun da ben onu anasına şikayet ideyim, sen bak da gör hele"diyordu.

Bir sigara yakan Şakir "niye bana suçlu benmişim gibi bağırıyon hanım, iyi ki anası sen sen dağilsin bari..." dedi.

"Niye ki herif?" diye hanımı şaşkın şaşkın sordu.

“Sırtın sudan çıkmazdı da ondan”

“İlaa deli başına daş düşsün emi heriif...”

İkisi de gülmekten kendilerini alamadılar. Sabah şehre gitmek gerekiyordu, torunları özlemişlerdi. Erken kalkmak zorundaydılar.

ERDOĞAN ÇALIŞKAN KIRŞEHİR GERÇEK YAŞANMIŞLIKLARDAN 06 09 2014

Öyküleri şahısları küçük düşürmek, mirasçılarını rencide etmek için yazmadım.